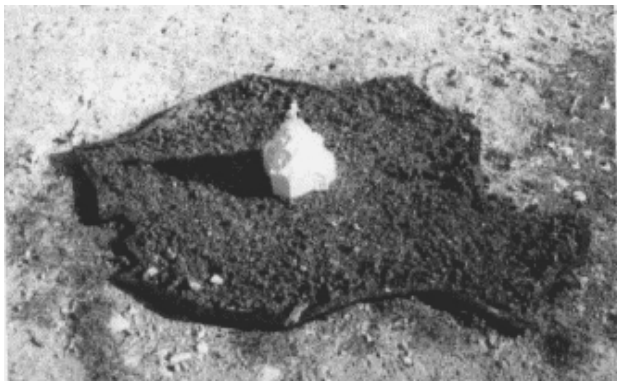
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

iulie - august 2023

Cuvântul lui Dumnezeu

O, cine să-l învețe pe om bucuria și tainele ei? Unde sunt învățătorii care trebuia să-i învețe pe oameni bucuria cea adevărată? O, omule, o, omule, hrănirea ta cu tine însuți sau cu cineva de care-ți place ție, aceasta înseamnă dușmanul bucuriei tale și se numește el iubirea de sine, iar Eu am spus să se lepede de sine cel care voiește să-L aibă bucurie a sa pe Domnul și să-L urmeze apoi.

N-au bucurii cei ce nu se leapădă de sine, n-au, și dacă n-au, ei sunt cei fățarnici, au ca lucrare fățărnicia de care au nevoie pentru nelepădarea de sine.

pagina 7

În acest număr:

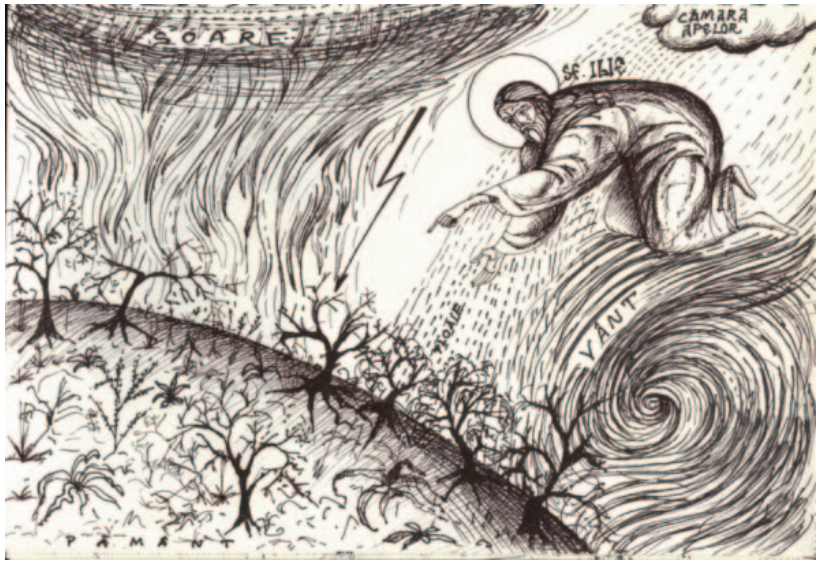
Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Mă așez cuvânt în cartea Mea cea din vremea aceasta cu zile de sărbătoare pentru cei din cer, și stau la masă cu ei și cu voi aici, în grădină, în cetatea cuvântului Meu, fiilor care-Mi stați înainte să-Mi scrieți cuvântul și să-l puneți pe cale ca să grăiesc Eu peste pământ de la margini la margini, precum este scris să lucrez vestirea cea de la sfârșit de timp și să-Mi gătesc ziua arătării slavei Mele, venirea Mea cea văzută cu sfinții, o, fiilor, că nu se poate să nu se împlinească toate cele ieșite din gura Mea acum două mii de ani, și nu se poate să rămână neîmplinite proorociile Duhului Sfânt lăsate pe pământ la vremea lor prin sculele lui Dumnezeu, prin proorocii și prin sfinții cu care Eu am lucrat ca și cu voi, o, fiilor.

Și am aici, acum, la masă cu voi pe proroci și pe sfinți, și îl am în slava sărbătorii de azi pe Ilie proorocul cu ziua lui de serbare în cer și pe pământ și Ne așezăm în carte cu sărbătoarea lui, cu lucrarea lui, iar el stă lângă Mine mereu ca și acum două mii de ani când Mă arătam ucenicilor Mei cu cei doi însoțitori ai Mei, Moise și Ilie, căci i-a luat Tatăl la cer și Mi i-a dat însoți-

tori apoi în toată vremea, și pace vouă, pace peste voi de la Mine și de la ei, și hai să lucrăm așa cum este scris să se lucreze în vremea de sfârșit întoarcerea oamenilor la Dumnezeu și la părinți, și a lui Dumnezeu la oameni, și hai, că timpul se duce și nu mai este, hai, căci cerul se face sul, se face carte scrisă pe pământ ca să ardă cuvântul Meu și cartea sa, să ardă păcatele de pe pământ, diavoleasca lucrare a oamenilor fără Dumnezeu peste viața lor, și care lucrează numai păcat, numai foc în care ard oamenii doritori de păcat, o, și iată ce vă spun vouă în ziua aceasta:

Îi dă mama naștere unui fiu, îl poartă apoi în brațe, îl iubește, îl alăptează, îi dă îngrijire, îl ferește de lovituri, de primejdii, îl crește cu jertfă din partea ei, iar apoi îl dă spre păcat și se bucură pentru aceasta și îi face nuntă pentru păcat și îi dă sprijin să ia păcatul de viață apoi, să cadă ca Adam în păcatul cu care acesta a pierdut viața cea nemuritoare pentru care a fost zidit, și raiul care i-a fost dăruit ca locuință veșnică, și iată ce mamă este mama care-și dă cu bucurie copilul ei spre păcat, spre moarte, căci păcatul este moarte, o, și nu știu cei ce trăiesc în păcat pe pământ, nu știu ei că este o viață frumoasă viața cea fără de păcat, cea pentru Dumnezeu trăită, o, nu știu aceasta cei ce știu doar păcatul să-l aleagă de viață a lor pe pământ.

Am la masa de azi cu voi, am, fiilor, pe cel ce știe, pe cel ce a știut pe pământ de viața cea trăită pentru Dumnezeu, și pe mulți frați ucenici i-a adus el la o așa viață în vremea sa de pe pământ, căci Ilie proorocul avea mulțime de ucenici care i-au urmat lui departe de lumea cea lucrătoare de păcat, o, și ce mare lucrare a avut și are acest părinte sfânt, plin de Ființa lui Dumnezeu în ființa lui cea plină de milă de Domnul, de Cel părăsit de oameni care-și aleg păcatul și despărțirea de Dumnezeu pentru păcat!

Pace vouă, iar și iar pace vouă, fiilor din cetatea Mea de azi, și să rămână această pace între Mine și voi și să-Mi păstrați Mie casă de venire cetatea Mea cu voi și să fiți Betania Mea cea pentru venirea Mea de la Tatăl iarăși după omul cel nedespărțit de păcat și de moartea cea de la păcat!

Vin cu cei din cer, și cerul se face sul de carte la voi și se întinde acest sul și cuprinde în îmbrățișarea Mea pământul tot, o, fiilor. Vin cele noi, vine cu Mine și cu cerul înnoirea a toate, precum este scris, iar turma nu Mă mai așteaptă ca Păstor al ei, o, nu, că n-a fost păstorită spre Dumnezeu, că n-a avut păstori cu milă și cu sfințenie în lucrarea lor și n-a fost veghe împotriva lui satana, care a șters pe negândite numele Meu de pe casa care are numele de biserică.

O, nu mai are de mult, de mult nu mai are biserica neamului român numele Meu pe numele ei, iar ea trebuia să aibă nume creștin, nu ortodox și atât, că ortodox poate să-și spună oricine în dreptul alegerii făcute, dar numele Meu este cel care dovedește că este a Mea biserica și turma ei, și trebuie să aibă ea nume de biserică creștină, și numai apoi numele de ortodoxă, dar satana n-a putut îndura aceasta și a lucrat lucrare străină, a lucrat la întuneric și a șters pe Hristos de pe fruntea bisericii. Dar Eu am scris și voi tot scrie cuvântul Meu de Păstor și numele de

român al celor ce Mă iau de la izvor și își îndestulează sufletul cu slava venirii Mele și se va ști de la margini la margini că Hristos Domnul, Păstorul Cel de la Tatăl trimis Își păstorește turma și cheamă la viață ca în cer pe pământ pe toți cei care se vor înveșmânta cu haină de creștin și se vor numi români, după numele țării în care Eu Mi-am așezat cetatea de venire și tronul cuvântului și vestirea lui peste pământ, o, și Mă doare pentru lipsa numelui Meu de pe creștetul bisericii neamului român, care nu mai are peste ea numele lui Dumnezeu împotriva împărăției lui satana de peste tot, și care nu se mai sfiește de nimeni și de nimic, și bate din palme împotriva lui Dumnezeu, bate cu fală și dă să acopere peste tot cu păcatul lepădării de credință, păcat înaintemergător al stăpânirii lui antichrist peste pământul zidit de Dumnezeu.

Te plâng, Eu, Domnul, te plâng și iar te plâng, biserică a neamului român, te plâng, că tu nu mai ai numele de creștină, o, nu-l mai ai de mult, de când te-ai numit așa cum te numești acum, și trebuia să te numești biserică creștin ortodoxă, dar te-ai lăsat înșelată de vrăjmaș dacă n-ai mai vegheat, dacă n-ai mai vrut să veghezi ca părinții iubitori de biserică a lui Hristos, o, și dușmanul ți-a șters de peste tine numele Meu. O, vezi ce-ai pățit? Vezi ce pățești dacă nu Mă primești când vin spre tine, dacă nu Mă asculți ca să-Mi deschizi și să-ți veghez casa și viața? Iată, vine vrăjmașul cel vopsit și-ți ia partea toată și te face ca pe el, și apoi te doboară de tot ca să nu mai fii, și ca să fie numai el. Eu însă am lucrat odată cu dărâmarea pe care ți-a lucrat-o omul antichrist și am luat din tine fii și am pus peste ei rânduială bună ca la începutul bisericii Mele, și se va speria de tot satana, căci lumina Mea îl va topi de tot, și se va face foc peste el, fiindcă lumina Eu sunt, și ea va birui întunericul precum este scris, iar lucrarea păcatului se va scufunda în adânc ca Sodoma și Gomora și-și vor primi plata lucrată toți cei care și-au ales păcatul de viață, că iată, au ieșit în stradă peste tot cei ce calcă peste legile sfinte, și care uită că este scris în Scripturi să nu vadă copilul trupul gol al părinților lui, iar părinții să facă la fel față de copiii lor crescuți mari, ca nu cumva Sodoma și Gomora să intre cu blestemul lor în fiecare casă, dar iată, iadul a ieșit deasupra, și toți oamenii iubitori de păcat își ascund păcatele ca să le tot facă.

Dar Eu vin cu sfinții și Mă străduiesc cu ei să-Mi ridic prin cuvânt împlinit o mănuță de popor care să Mă asculte și să ia din firea Mea și să lucreze cu ea, ca să poată fi al Meu cel ce împlinește viața Mea în el, căci Tatăl a spus celor care dau să fie ai Mei: *«El este Fiul Meu, de El să ascultați!»*.

Am lângă Mine pe cei doi cu care Mă port între cer și pământ, pe Moise și pe Ilie, pe cei atât de blânzi și de smeriți cu inima și cu fapta lor pentru Dumnezeu, căci Dumnezeu are un alt fel de măsurat, față de cum dă omul să măsoare după mintea lui. Și iată, grăiește tu acum, tu, cel sărbătorit în ziua aceasta, și care ai avut și ai din firea Mea pentru lucrarea ta, și binecuvântată să fie grăirea ta cu poporul cuvântului Meu, și prin el cu toți cei de pe pământ, căci tu ai de la Tatăl lucrarea întoarcerii omului spre părinți, spre Dumnezeu, și a întoarcerii lui Dumnezeu spre oameni, și iată, te așez Eu, Domnul, învățător în ziua aceasta prin cartea cuvântului Meu, în care Mă scriu de aproape șaptezeci de ani, și cu care acum Mă port peste pământ, că vine înnoirea și o grăbesc să vină, și ea vine.

— *O, Doamne, mult Te-am râvnit, numai pe Tine Te-am râvnit, și pe toți cei care i-am adus spre Tine ca să Te râvnească și ei ca și mine și să stea cu Tine cu viața lor încă de pe pământ, și apoi tot cu Tine în vecii!*

Trebuie smerenie și blândețe, o, fii ai lui Hristos Cuvântul. Cercetați-vă și lăsați-vă cercetați și încercați pentru aceste însușiri sfinte ale fiilor lui Dumnezeu. Cei ce au smerenie sunt cei ce se simt cei mai păcătoși, cei mai nevrednici de Dumnezeu și de oameni, și de aceea ei sunt smeriți față de toți în toată vremea și împrejurarea, și pe care îi au în inimă ca pe sfinți, și unul ca acela se simte singur păcătos, o, și nu s-ar încumeta el să-și ducă mintea că mai sunt și alți păcătoși, că iată, vameșul își plângea păcatele lui căci era vameș, iar fariseul îl vedea păcătos pe vameș, fiindcă un iubitor de

păcat îi vede pe toți ceilalți păcătoși ca și pe el, și stă liniștit cu privire la păcatele lui, și iată, încă o deslușire a firii și lucrării oamenilor și a minții lor, în care îi poartă păcătoși pe mulți, și aceasta pentru că omul din pricina păcatului trupului lui îi vede pe toți așa cum este el, și stă liniștit cum că nu numai el este păcătos.

Iată, nu poate Domnul să-i judece pe toți la fel, așa cum ar vrea aceasta cei iubitori de păcat. Domnul judecă după inima omului, nu după neputințele lui, nu după cum crede omul despre alt om. Așadar, când vezi că aruncă cineva vorbe rele după cel păcătos văzut de el, acela face aceasta cu cele ce trăiesc în el și în lucrarea minții lui și-i vede pe toți păcătoși ca și pe el. De aceea, omule, fie că ești curat de lucrarea păcatului, fie că ești slab, sau fie că ești iubitor de păcat, o, n-o lua înainte cu mintea și cu graiul apoi, căci tu, iată, nici pe tine nu dai să te vezi, dară pe altul peste care arunci ocară ca să-l defaimi și să fie defăimat dinspre ei ca și tine judecători, că, ia seama ce-ți spun, îți atragi plată rușinoasă foarte, că asta cauți când ești batjocoritor. Eu însă te îndemn de lângă Domnul meu Hristos, smerește-te tot timpul, smerește-te mult, mult, că iată, nu ai smerenie, nu ai. Domnul este blând și smerit cu inima, la fel și sfinții Lui, și de aceea nu dăm să judecăm omul, iar tu nu ești tot așa, și de aceea dai cu judecată în aproapele tău.

O, ce faci tu fără smerenie, fără blândețe, ce faci, omule lipsit de firea lui Hristos prin firea ta? Mulți au Duhul Domnului, duhul cel blând și smerit, și aceștia îi văd sfinți pe semenii lor, iar pe ei înșiși singurii păcătoși. Tu de ce, oare, nu înveți de la Dumnezeu și de la cei ce au de la Dumnezeu? Tu ești om păcătos, și ai nevoie de iertare și nu-ți lucrezi cele spre iertarea ta de la Dumnezeu.

Când nu te ai bine și în pace cu cei de pe pământ în toată clipa, o, nu poți să te ai bine cu Dumnezeu, nu poți cu nici un chip, nu te cunoaște Domnul ca pe unul de partea Sa fiind, și nici lucrarea sufletului tău nu poate ajunge în fața lui Dumnezeu, căci Domnul este iubire și pace, blândețe și smerenie este și lucrează El, credincioșie și înțelepciune ale lucrărilor sfinte este Domnul, o, și este adevărul Domnul. Omul însă nu este adevărat. Omul este mincinos și se ascunde cu adevărul cel despre el, dar de Domnul este cunoscut cu tot ce înseamnă el, omul și faptele lui.

O, nu poți spune, omule, că te smintești pentru că e celălalt nepotrivit, și să învinuiești apoi pentru tine pe altul, după ce dai să slăbești cum că te smintești. Nu oricum smerenia este smerenie când dai tu să-ți lucrezi smerenie. Eu am fost ridicat la cer cu car de foc pentru smerenia mea, pentru viața mea în smerenie purtată. Să te faci ușor de purtat de inima celor aproape de tine, și nicidecum greoi să te lași și să iubești întunericul între tine și ei, căci minciuna cea pentru ascundere este întuneric. O, nu așa, nu îndreptățindu-te, nu nemulțumindu-te, nu dorind pentru tine, nu aruncând cu vină pe alții pentru tine, nu dându-te vrednic de a ți se da dreptate și crezare și întâietate, și pe care le-ar merita unul ținut mai jos de către tine, dacă acela are o purtare dăruitoare, măreață, supusă și smerită între semeni.

Vreau să te întorc cu firea ta spre firea lui Hristos, fiu nehotărât pe cale. Hristos te păstorește și-ți ține calea ca să te deprindă să-L primești și să-L urmezi. O, fie-ți milă de păcătoși și de tine pentru întoarcerea la Dumnezeu, Care îi cheamă pe toți către Tatăl și spre veșnicia cu El.

Aceasta, Doamne, am așezat eu în ființa lor, a celor ce Te urmează ca să dea ei peste pământ lucrarea Ta cu sfinții și să creadă oamenii că Te-ai întors spre ei și că-i voiești ai Tăi pe toți. Și acum bucuria mea Ți-o dăruiesc toată, toată Ție, și rămân smerit lângă Tine și mă aplec să-Ți mulțumesc, pentru că Tu îi iubești pe toți. Amin.

Și Eu, Domnul, și Eu îți mulțumesc ție cu smerenie pentru smerenia ta, care te-a dat Mie din pruncie și ai fost al Meu și ești al Meu, iar Eu al tău.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima și cercetați-vă tot timpul dacă sunteți în credință prin aceste două mari însușiri dumnezeiești: blânzi și smeriți cu inima ca și Mine, o, fiilor. Mă uit la voi, la lucrul vostru de peste poporul cuvân-

tului Meu în sărbători și în cetate mereu, dându-vă pildă de creștere sfântă celor ce dau să vrea și ei cu Dumnezeu.

Și acum, pace vouă, căci blânzi și smeriți cu inima dacă lucrați, sunteți rodul păcii, pe care Eu o așez mereu prin cuvânt peste voi, că mereu, mereu rostesc și spun peste voi acest sfânt cuvânt: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi prin voi, fiilor care-Mi stați înainte ca să-Mi întâmpinați cuvântul în zile de serbare de sfinți în cetatea Mea cu voi, aici, pe vatra neamului român, în țara Mea de venire de la Tatăl cu facerea din nou a lumii, și are Tatăl acum să lucreze prin Mine înnoirea a toate, și a început cu voi și de la voi această împlinire a Scripturii, și pe care am vestit-o acum două mii de ani ca s-o împlinesc și să fac din nou toate, precum și proorocii au avut de la Domnul să vestească și să se facă la sfârșit iarăși toate, o, că toate s-au învechit, toate s-au stricat, toate s-au clătinat din pricina păcatelor oamenilor și a fărădelegii de tot soiul, iar Eu lucrez între voi și cu voi și cuvintez și împlinesc prin cuvânt rostit, și lucrez tot cu cuvântul ca și la început, o, și vă port de grijă tot timpul, din răsărit până-n apus, și din apus în răsărit, și n-am ajutor de pe pământ pentru voi, nu mai am, ci numai pe voi vă mai am, pe voi, și locul Meu de la voi, fiilor.

Mi-e dor de pacea dintre Mine și om, dintre om și Mine și n-am alin. S-a depărtat de Mine tot omul de pe pământ. Nimeni nu mai e de partea Mea. Nu mai sunt sfinți prin care să pot să lucrez mai presus de fire și să-i rușinez pe toți potrivnicii lui Dumnezeu.

Nu mai are dor de cer nimeni de pe pământ, nimeni, fiilor. Sunt cu sfinții mucenici la masă de cuvânt cu voi în ziua aceasta, că azi are mucenicul Pantelimon bucuria zilei lui de sosire între sfinți, lucrător de sus acum peste pământ, după o nemiloasă chinuire a sa prin păgânii cei mari din vremea lui, și când Eu, Domnul, am avut prilejul să-Mi arăt lucrarea prin cel plin de Dumnezeu, și care n-a dat înapoi din pricina îngenuncherii primite de la dumnezeii de atunci, care nu puteau auzi sau privi minunile atât de mari ale lui Dumnezeu prin fiul cel credincios al bisericii de atunci, fiu supus unui învățător tare cu duhul, fiu care a mers cu mărturisirea sa până la tăierea capului, nedând înapoi, și iată-Mă cu el la masă aici la voi și cu voi, și vă dă el de lângă Mine salutul cel ceresc, pe care îl las Eu peste voi când vă grăiesc ca să-Mi deschideți și să-Mi primiți cuvântul.

O, pace ție, fiu creștin, fiu credincios Mie și învățătorului tău pentru calea ta cu Mine de pe pământ spre cer! Îți fac intrarea, grăiește-le lor!

— *Pace vouă, o, pace vouă! Cu salutul Domnului, cu el vă dăruiesc și eu ca să intru la voi cu grăirea mea în ziua mea de bucurie între sfinți.*

Am căutat mângâierea ca să mă sprijin cu ea, după ce mămica mea s-a dus la cer la Domnul, iar tatăl meu m-a dat păgânilor să învăț de la ei carte și meșteșuguri, o, și n-aveam nici o mângâiere ca să-mi liniștească inima nemângâiată. Era multă păgânie pe pământ și multă împotrivire asupra celor ce ar fi căutat o lumină, un adevăr, o cale mai curată de mers în viață, iar eu, copil fiind, plângeam fără alin, o, și m-a miluit Iisus Hristos, Cel milos și blând, și mi-a dăruit un mărturisitor, un învățător sfânt, și am aflat calea spre mângâierea pe care o așteptam de pe undeva.

M-a îmbrăcat apoi Domnul în duhul mărturisirii și n-am mai lepădat credința și iubirea, care m-au cuprins spre Hristos, iar El a lucrat cu mine minuni mari de tot, și care i-au lovit în mândria lor pe cei care mă chinuiau ca să mă facă să mă las de mângâierea mea, de Hristos Cel scump al sufletului meu de copil nemângâiat până atunci, o, și am mers apoi între cei sfinți ai Lui, și i-am dorit lângă mine și lângă El și pe învățătorul meu cu tot cu ucenicii lui,

și iată-mă de atunci și până azi în slava sfinților mărturisitori, de la care a fost să învețe creștinii cum este calea cu Dumnezeu dacă vor pe pământ viața cea de veci s-o înceapă ei și mersul spre cer cu bucurie ca a mea, și care lasă în urmă toate suferințele cele pentru ea, căci bucuria era mare, cu mult mai mare ca suferințele trupești, și-mi era ea doctorie grabnică a loviturilor de pe trup în vremea muceniciei și se minunau creștinii acelei vremi de puterea Domnului și creștea puterea credinței și iubirea de Domnul în mulți.

Dar azi, iată, suspină Domnul, suspină că nu mai sunt oameni sfinți prin care să Se mărturisească El înaintea necredincioșilor vremii, și am dorul în ziua aceasta să vă îndemn pe voi, cei hrăniți cu atâta mângâiere de cuvânt ieșit din gura Domnului, și să mă rog Lui de multă întărire peste voi ca să-I fiți Lui mângâiere, o, frați iubiți. Mângâierea pe care Domnul o dă vouă, întoarceți-vă înapoi cu ea și dați Domnului mângâiere, că milă mare faceți cu El, că e nemângâiat Domnul de șapte mii de ani și mai bine, iar noi, sfinții Lui, știm aceasta și ne doare, și ne doare, și greu este când cauți mângâiere și n-o găsești pe nicăieri pe pământ, iar în cer, de pe pământ vine alin, că pe pământ are Domnul de lucrat de când l-a pierdut pe om din rai.

De șapte mii de ani omul se mângâie cu păcatul cel potrivnic lui Dumnezeu în om. O, bietule omule, mângâierea cea de la păcat te păcălește toată viața ta pe pământ. Cine să-ți spună ție adevărul despre păcatul tău? Păcatul este diavolul care-ți dă din iad ca să te păstreze sub acest stăpân crud, diavolul, dușmanul lui Dumnezeu și al omului încă din rai, ca să nu-l mai aibă Domnul pe om de partea Sa, de partea sfințeniei, căci Domnul este sfânt, iar omul ar fi să fie și el ca Domnul, dacă mai vrea al Domnului să fie.

O, fii ai cetății cuvântului lui Dumnezeu, faceți milostenie multă ca să aveți în vecii ceea ce faceți și dați. Dacă vreți să aveți mângâiere în cer, dați milostenie mângâiere, și veți fi cei mângâiați în veacul veciei. Ceea ce ați vrea să aveți pe veci, aceea să faceți încă de pe pământ, căci ceea ce faceți și dați unii altora, aceea veți avea, și nu se va pierde.

Dați-vă milostenie bucurii sfinte. Faceți-vă unii altora sfinte bucurii, și le veți avea ca viață veșnică între cei din cer. Cum vă purtați aici, aceea veți găsi strâns acolo, o, frați iubiți.

Iar Tu, Doamne, păstrează-i pe ei cu venirea Ta la ei cuvânt dulce și dă-le lor, dă-le sănătate, dă-le lor tămăduire mereu, că pentru Tine le dai, ca să Te poarte le dai lor, o, Doamne. O, ascultă ruga mea și mângâiere să le dai, că eu iarăși le spun lor acum: mângâiați, mângâiați pe Domnul, și veți fi mângâiați de El, ca unii care împărțiți mângâiere, bucurie și mângâiere! Amin.

Iată îndemnul mucenicului Pantelimon, tămăduitorul cel fără de plată, o, fiilor! Iar Eu, Domnul, iată ce vă îndemn: O, bucurați-vă, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă ca să iau Eu din bucuria voastră și să Mă mângâi cu ea și să Mă bucur de voi și de

la voi, că Mi-e dor de bucurii, o, fiilor!

Bucurați-vă! Așa am lăsat cuvânt acum două mii de ani, ca să fie el împlinit înaintea Mea. O, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă unii pe alții cu bucurii sfinte, că altfel, iată, omul este posac, este greu de purtat de cei din jurul lui și nu-și pot nici ei lucra bucurie. Îmi era tare greu și atunci de la cei care nu se făceau bucurie la întâlnirile dintre Mine și ei și le spuneam: Bucurați-vă și vă veseliți și vă strângeți în cer bucurii pentru veci!

O, bucurați-vă că sunteți ai Mei, și pentru că sunteți ai Mei bucurați-vă, ca să vă cunoașteți ai cui sunteți, și de bucuria asta să vă bucurați!

O, cine să-l învețe pe om bucuria și tainele ei? Unde sunt învățătorii care trebuia să-i învețe pe oameni bucuria cea adevărată? O, omule, o, omule, hrănirea ta cu tine însuți sau cu cineva de care-ți place ție, aceasta înseamnă dușmanul bucuriei tale și se numește el iubirea de sine, iar Eu am spus să se lepede de sine cel care voiește să-L aibă bucurie a sa pe Domnul și să-L urmeze apoi.

N-au bucurii cei ce nu se leapădă de sine, n-au, și dacă n-au, ei sunt cei fățarnici, au ca lucrare fățărnicia de care au nevoie pentru nelepădarea de sine.

O, fiilor care vă bucurați de Mine și-Mi aduceți bucurii, vine sărbătoarea schimbării la față a Domnului, iar Eu, Domnul, vă spun vouă că nu Eu, ci ucenicii Mei s-au schimbat atunci de M-au putut vedea în slava Mea cea de la Tatăl și au mărturisit ei bucuria aceasta, chiar dacă o clipă s-au înfricoșat și au căzut jos sub strălucirea slavei Mele.

O, vine apoi următoarea sărbătoare, sărbătoarea Maicii Mele, iar Eu vă doresc bucurie a Mea să fiți, și să lucrați bucurii, fiilor. Bucurați-vă că vă grăiesc vouă și că aveți parte de așa har, de așa milă și mângâiere, măi fiilor. Întăriți-vă credința în lucrarea Mea de peste voi, că Eu i-am grăit lui Adam și s-a scris grăirea Mea cu el și a rămas ea mărturisitoare! I-am grăit lui Moise și a scris el grăirea Mea cu el pentru poporul cel de atunci. Am grăit lui Ilie proorocul și a lăsat el scris toată grăirea și lucrarea Mea de atunci cu el și a rămas el proorocul Meu pe mai departe între pământ și cer ca și Moise, o, fiilor. Iar acum grăiesc peste voi și-Mi scrieți voi grăirea Mea și este ea pe pământ mărturisind de la margini la margini pe Dumnezeu Cuvântul grăind peste popoare.

Așadar să se întărească cei ce se hrănesc cu acest cuvânt, să-și întărească credința în lucrarea Mea de peste voi, fiilor, căci credința când este vin și faptele ei, și Se adevărește Dumnezeu prin cei credincioși Lui pe pământ, și voi lucra pe mai departe cu voi lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o așez pe pământ, și pic cu pic să se arate înnoirea cea promisă să vină, și ea vine, o, fiilor. Mă voi lăsa peste voi cu un cuvânt deslușitor pentru voi și pentru biserica neamului român și cea de peste tot nedespărțită de Mine încă, și aceasta în sărbătoarea care vine.

Și va fi rostită binecuvântarea pentru sărbătoarea Maicii Mele și ordinea acelei sărbători, căci creștinii care iau de la voi hrană de cuvânt nu cresc, o, nu, fiilor, că s-au deprins prea mult cu neîmplinirea cuvântului Meu, și sunt călcate povețele Mele, căci iubirea pentru Domnul e mică, mică de tot, iar frica de pedeapsa neascultării e și mai mică, e tot mai mică, o, și Mi-e milă de voi, căci voi sunteți judecați de creștini dacă rămâneți de partea Mea, și nu de partea lor. Eu însă voi grăi pentru toți și le voi spune lor și-i voi întreba de ce nu împlinesc ei povețele Mele ca să Mă bucur, și să nu plâng de la ei.

Acum punem pana jos și privesc apoi la lucrul vostru cel de azi și stau cu cei din cer la masă cu voi ca să vadă și ei cum lucrați voi, o, fiilor, peste poporul cuvântului Meu, cel aproape vouă în sărbători aici, și pace vouă, o, pace vouă, fiilor, la sfârșitul cuvântului Meu de peste voi! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la față a Domnului

Se așează de sărbătoare oștirile cerești și îngerești la masa Mea de cuvânt aici, în Grădina Întâlnirii, în cetatea cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, aduc salutul întâlnirii pentru cei de sus și pentru cei de jos: Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

E petrecere cerească și împărătească în ziua aceasta de amintire sfântă pentru creștini, căci după ce Mi-am adunat aproape ucenicii acum două mii de ani am dat să-i fac să înțeleagă prin credință și prin vedere că Eu sunt din cer venit prin naștere din mamă Fecioară, o, că i-am luat pe trei dintre ei și Ne-am suit pe munte ca să-Mi descopăr lor dumnezeirea Mea și slava ei și au văzut ei o clipă îmbrăcarea Mea întru lumină și strălucirea feței Mele în lumină cerească, și iată, suntem cu această zi de amintire sfântă la masă aici, și-Mi las cuvântul sărbătorii ca să Mă împart cu el și să-i bucur și să-i hrănesc din cer pe cei ce-Mi țin calea, o, că niciodată n-a fost să fiu cu ucenicii adunat sau cu mulțimile care umblau după mila Mea, n-a fost vreodată să nu grăiesc lor și să le dau de la Dumnezeu Eu Însumi.

O, fiilor străjeri în cetate aici, ori de câte ori se ridică și se întinde deasupra cortul cel de sărbătoare în grădina Mea cu voi, saltă cu duhul cetele de sfinți și de îngeri, fiilor, și se așează toți pentru mângâiere înaintea cuvântului Meu, căci duhul mângâierii este cuvântul care iese din gura Mea, iar voi îl așezați în cartea sa, și pe cale apoi, spre mângâierea celor ce caută spre voi după Mine, după lucrarea Mea cu voi, o, fiilor.

Așadar, e zi de mângâiere această zi și dau să Mă deslușesc Eu Însumi în mintea și în inima celor ce s-au deprins să Mă caute și să Mă ia de la voi, iar Eu să le spun că este suspin de la ei în cer pentru neîmplinirile cuvântului Meu, căci mintea și inima lor sunt numai pe pământ ca și iubirea lor, o, și e mică iubirea de Domnul, e mică de tot, și tot scade și nu crește și nu se strânge iubire în cer pentru ei.

O, cum să nu grăiesc peste pământ dacă Eu sunt Cuvântul Tatălui? Cum să-Mi pun lucrarea sub tăcere și să nu grăiesc? Dacă nu sunt dorit și așteptat și urmat, o, să nu mai grăiesc? O, nu se poate aceasta, și iată, cuvântul Meu este mereu astăzi precum este scris, și fericit este și va fi cel ce are parte să audă de la Dumnezeu și nu-și împietrește inima ca și cei de demult care au pierit neascultând pentru împlinirea cuvântului Meu de peste ei.

O, de ce, oare, nu este credință și iubire de Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului? O, ce frumos, ce măreț am lucrat și le-am făcut cu cuvântul pe toate atunci când am hotărât cu Tatăl să le facem pe cele ce sunt văzute! Voi grăi la sărbătoarea care vine despre cele văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, căci trebuie deslușire din cer venită pentru acest adevăr, că pe pământ e mare rătăcirea și mersul omului, dar Eu, Domnul, voi lucra cu cuvântul și voi descoperi tainele acestea și voi privi apoi peste oameni, o, că mult îi voi rușina, căci omul nu trebuie să îndrăznească să iscodească pe Domnul. Dar poate el aceasta?

O, fiilor, o, fiilor, a strigat de două ori Tatăl și a zis peste oameni pe pământ: *«Hristos este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați, căci Eu, Tatăl, întru El binevoiesc!»*. O, cine este cel ce ascultă de Fiul Tatălui, trimis să fie văzut cu oamenii pe pământ, și să facă apoi omul după voia Sa faptele vieții și ale purtării ca să se cheme apoi că omul ascultă? De aceea a zis Tatăl când a zis: *«De El să ascultați!»*.

O, nu poate omul, nu ascultă ca să fie el fiul lui Dumnezeu prin ascultare. Vine sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara și voi grăi iar și iar slujitorilor de altare ale bisericii și-i voi ruga să nu vândă tainele lui Dumnezeu și turma și neamul și țara, o, să nu le vândă lupilor, căci voi, creștinilor, nu știți și nu vedeți ce se pune la cale la scaunele de sus ale țării și ale turmei neamului român. O, treziți-vă, că dau mai-marii de peste voi să vă vândă fără de preț stăpânitorului acestui veac, lui antichrist, păstorul lupilor, căci acești slujitori au doar haină de păstori, dar ei sunt lupi care beau și mănâncă și trăiesc pe picior mare ca Anna și Caiafa, lupii din vremea răstignirii Mele și care M-au vândut și M-au dat la moarte ca pe un Miel dat lui Pillat spre cruce, căci toți s-au înfricoșat de măreția Mea, așa cum

se tem antichriștii de azi de turma și taina ortodoxiei, turma Mea, o, și nu puteau aceia să-și lase moravurile bolnave și păcătoase ca să aleagă ei cele de la Dumnezeu venite pe pământ atunci, și iată, ca și cei de atunci au dat apoi și aceștia de după ei la moarte atâția sfinți, ca să rămână apoi numai ei, numai lupii, și să se dea ei mari peste oameni și peste creștini.

O, fiilor străjeri în cetatea Mea cu voi, le grăiesc acum celor ce Mă iau cuvânt de la voi, și care rămân și au tot rămas în urmă cu împlinirea cuvântului Meu. O, de atâta vreme aștept iubirea din cer să-i lucreze pe ei. Ei însă au multe de făcut pe pământ și nu mai au vreme să-și împodobească viața cea veșnică și să aibă în cer. Le-am spus mereu: *«Rămâneți întru iubirea Mea!»*, așa i-am învățat, căci iubirea Mea e din cer, e din Tatăl, iar iubirea omenească nu dăinuiește, e trecător tot ce iubește omul și cade mereu din iubire omul, și iată, iubirea care cade atât de jos, atât de mult, e fără viață veșnică în ea. Iubirea Mea se apleacă și nu cade, dar iubirea omului se dă mare, stă sus, stă de partea omului, nu de partea iubirii care se apleacă așa cum Se apleacă Dumnezeu, din Care purcede iubirea și lucrarea ei.

Nu pot să mai spun creștinilor: *«Rămâneți întru iubirea Mea, dar și Eu întru a voastră să rămân»*. O, nu s-au apropiat, n-au venit să stea la făcut cei care au venit și n-au stat și n-au rămas, căci ca să vii și să fii apoi, aceasta înseamnă altceva, înseamnă să intri la format, la învățat, la lucrat cu Dumnezeu pentru facerea ta și să-L lași pe Domnul să facă din tine un fiu al Său, nu tot tu să dai să-ți fii ție făcător, o, că e vai de soarta celor care nu dau să se lase făcuți după voia Celui ce a zidit omul, și să aibă ce să lucreze cei cărora le-am dat ogoare de lucrat, iar Eu să le dau, și ei să împartă și să aducă rod dacă au fost așezați la lucrarea facerii omului.

O, e primejdios să cauți să pierzi prilejul să fii făcut de Dumnezeu dacă ai venit pe lume om! Ce să facă Dumnezeu cu tine lângă El, cu tine făcut de părinții care ți-au dat trup, și de felul cum te-ai făcut tu cu purtarea, cu mintea, cu toate apucăturile tale cele fără Dumnezeu? Ce să fac Eu cu tine făcut de tine, care n-ai stat la făcut dacă ai venit? O, nu așa îl face Dumnezeu pe om, nu tot el, nu tot omul își este sieși făcător dacă a venit la făcut. Iată, ai rămas cum erai când ai venit, creștine, o, și ce să fac cu tine dacă ții să rămâi cum ești, dacă tot te împrumuți de la duhul lumii?

Omul nu este făcător. Omul trebuie făcut de Dumnezeu după ce a luat trup din părinți. Eu pentru om M-am făcut Om, și apoi M-am făcut pâine și vin ca să Mă iei pe Mine în tine, omule, și nu tot de la satana să iei dacă ai venit la Mine să te scap de satana și de pierzarea cea veșnică. Adam nu L-a ales pe Dumnezeu, ci a ales femeia. Auziți voi ce a făcut și ce face omul cu Dumnezeu? Îl dă deoparte, Îl dă pe o femeie, își alege femeia, măi copii ai lui Hristos, asta face omul, asta a învățat el să facă.

O, fiilor care ascultați, și voi, cei care nu

ascultați de cuvântul vieții veșnice, voiesc să vă cunosc că sunteți ai Mei, dar voi stați amestecați cu fiii oamenilor, cu fiii lumii, măi fiilor. O, iată ce vă spun: stați lângă Mine, stați lângă fiii lui Dumnezeu ca să vă cunosc ai Mei pe voi, că iată, trebuie schimbare numaidecât, schimbare în toate, la minte și la inimă, la față și la purtare, ca nu cumva să vă pierdeți de Mine stând printre morți, că morți sunt toți oamenii care nu fac voia lui Dumnezeu pentru viața lor cu Dumnezeu pe pământ.

Grăiesc cu voi, o, fiilor, cu toți cei care dați să vă bucurați de Dumnezeu și să veniți la masa Mea de cuvânt în grădină la sărbători, căci voi sunteți nedumeriți încă pentru pașii voștri de fiecare clipă, dar iată portretul unui creștin care se alege lui Dumnezeu:

Rugăciunea întâlnirii cu Domnul în miez de noapte, și apoi de la mijitul zorilor pentru binecuvântarea zilei. Rugăciunea de seară apoi, și multă rugăciune, după dragoste, dorită și lucrată; portul, chipul, îmbrăcămintea cuvioasă, nelumească zi și noapte, ca fii ai slavei îmbrăcăminte. Apoi hrana după cerințele cele pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și nu oricum hrană, nu ceea ce iese din animal sau pasăre, ci numai ca în rai: legume, fructe, poame, semințe, pâine curată, și acestea tot timpul, toată viața, o, fiilor. Apoi strângerea laolaltă pentru slava adusă Domnului întru duhul frăției sfinte. Apoi să nu întreacă lucrarea cea pentru trup pe cea a sufletului. Petrecerea cu fiii lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu, așa este scris în Scripturi, iar dacă nu asculți, creștine, pieri ca Israel care n-a ascultat să nu stea amestecat cu lumea și cu fiii ei.

Iată, unora li s-a luat din credință, că n-au crezut frumos și sănătos și statornic. Altora li s-au luat puterea cea pentru curățire de patimi și frica de pedeapsă, și aceasta din pricina duhului de judecată, o, fiilor. Spuneam prin trâmbița Mea Verginica la începutul Meu prin ea: *«Creștinilor, nu vă amestecați cu neamurile cele după trup, care sunt din lume și ca lumea, ca nu cumva să vă pierdeți curățenia și sfințenia voastră și ale casei voastre»*, și aceasta am spus-o și Eu, Domnul, acum două mii de ani, și am spus: *«Nu este vrednic de Mine, nu poate fi ucenicul Meu cel ce nu lasă pentru Mine părinți și frați, soți și soții, copii și ranguri, averi și patimi»*.

Neascultarea de cuvântul cel atât de rugător pentru neamestecul cu duhul lumii, aceasta neascultare e mare de tot și peste tot, și iată ce se vede în grădină aici, că vine creștinul cu telefonul în geantă, cu această armă mult mai primejdioasă decât televizorul, vine și-l scoate la vedere aici în grădină și intră pe acest fir lumea la masa Mea de cuvânt, intră prin cel neastâmpărat și neiubitor de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu. O, nu se poate! E grădina Domnului aici, nu e loc pământesc aici, iar dacă nu vă doare de Domnul ca să părăsiți duhul lumii din voi și lumea care intră de peste tot în voi și nu vă doare că toate au o plată bună sau rea pe pământ, și apoi în cer, iată, neiubirea de Dumnezeu vă desparte de Domnul, nu-L iubiți pe El, nu ascultați de El ca niște fii, nu stați de partea Lui cu viața și cu iubirea, iar Eu stau la masă aici cu cei din cer, fiilor, și nu se poate masă amestecată, că iată, veniți fără haină de nuntă, fără pregătire, fără ascultare pentru pregătire, o, și nu v-ați despărțit de păcat și de hrana care nu merge pentru fiii poporului Meu de azi, popor pregătit să-Mi pregătească slava cu care Mă voi arăta lângă el curând, curând, după cum am rostit Eu această făgăduință pentru cel din urmă popor al Meu.

O, fiilor, trebuie să fiți cuminți când veniți la masa Mea de cuvânt cu sfinții cu care Mă port din cer și până aici. Stau deasupra aici cu cele nouă ceruri, cu toată slava lor, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au fost din vecii și sunt ele locașurile Domnului și ale sfinților Lui și ale cetelor îngerești și cerești. Grijile lumești nu trebuie să vă biruiască inimile. Fiți cuminți întru totul și mereu, căci stați la masă cu sfinții dacă veniți la masa Mea. Nu ieșiți pe poartă cu dorirea și cu mintea în vremea statului la masa cuvântului, dar nici să fiți căutați de cei din lume, o, că voi aveți prieteni și prietene în lume și nu vă mai cunoașteți că sunteți cu Dumnezeu. Nu e ca în lume aici, în această grădină, iar voi trebuie să fiți și să vă purtați ca la Domnul acasă, că altfel sunt trași la răspundere stră-

jerii grădinii pentru neordinea care s-ar vrea de la unii veniți neștiind cum să vină, neștiind încă, și iată, nu știu creștinii cum se stă aici în sărbători când se strâng să stea alături la masă cu sfinții din cer.

Se schimbă cerul la față, o, fiilor: Ce ziceți voi că sunt norii albi când se înșiră deasupra pe albastrul cerului? Ce taină poartă ei? Cine îi poartă? O, ei ascund slava Domnului și se înșiră la porunca Domnului deasupra aici ca să acopere ei taina celor nouă ceruri, o, fiilor din cetate care știți tainele Domnului cu voi în vremea aceasta. Răzbat cerurile și Mă arăt cu lucrarea cea scrisă a cuvântului Meu și Mă vestesc vouă cu ea. Numai veselie și bucurie ar fi să fie pe fața creștinului, căci am spus: *«Bucurați-vă și vă veseliți și fiți fericiți când lucrați voia Domnului!»*. Iar dacă altfel lucrați și sunteți, iată, vă faceți apăsare unii altora, o, și nu e așa statul cu Domnul și cu frații, nu, fiilor, nu.

Voi grăi la sărbătoarea mamei Mele Fecioara, voi grăi de păcatul cel de sub fața posomorâtă. Nu este pentru creștini fața posomorâtă și mohorâtă, și doar pentru cei fricoși este ea, iar frica stă alături cu pedeapsa, așa este scris.

Privesc la voi de lângă Mine cei doi slujitori cu care Mă port în cele nevăzute ale facerii, fiilor, Moise și Ilie, și iată ce vă spun ei vouă:

— *O, faceți-I Domnului popas cu voi, o, fiilor în această cetate așezați de Domnul aici. Faceți loc slavei Domnului cu voi și zidiți aici veșnicia Lui și a voastră. Cetele de îngeri păzitori înconjoară aici nevăzut slava cetății Domnului și Domnul e cu voi. Pace vouă, o, pace vouă vă spunem și noi de lângă Domnul în ziua aceasta de mare sărbătoare a slavei Lui de pe atunci cu noi! Amin.*

— Acum, fiilor, Eu, Domnul, rostesc peste voi și scriu cu voi binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii și pentru sărbătoarea apoi a mamei Mele Fecioara, iar voi veți fi insuflați de sus pentru această gătire sfântă, și spun acum iarăși:

Cei ce dau să vină cu Noi și cu voi la masa cuvântului aici, aceia să pună făgăduință înaintea Mea că Eu sunt și voi fi Dumnezeul lor și că ei vor asculta de acum înainte de rânduiala cea pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și vă vor fi aproape vouă și Mie după voia Mea. Și acum, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 august 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Eu, Domnul, Mă vestesc la porți cu zi de praznic slăvit și intru în carte ca să grăiesc și să încep cuvântul cu slavă și bucurie și să vă spun celor adunați aici sub cort: Pace vouă! Tot la fel le spun și puterilor cerești, celor nouă ceruri le spun și lor: Pace vouă, aici cu Mine în grădinile Mele de azi cu poporul cuvântului Meu, deasupra căruia stăm în chip nevăzut, căci va fi să deslușim taina celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și să înfierbântăm dorul de veșnicie în inimi și tânjire tot mai multă după slava celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, după locașurile cerești cu care Mă țin după om, după voi, căci omul nu are trezire cu dor, nu știe câtă pregătire face Dumnezeu în cele nevăzute ale Sale pentru cei ce Îl iubesc și Îl doresc de pe pământ, și iată sărbătoarea cea așteptată să vină și să aducă bucurie și trăiri sfinte și să se suie apoi la Noi mângâiere, căci puterile cerești au slavă mare și necunoscută ea între cer și pământ de către oameni!

E slavă mare în văzduhul de aici, mama Mea, și e sărbătoare dulce pentru tine în ziua aceasta, și așezăm în carte taine deslușite, o, că nu pricepe mintea omenească mângâierea pregătită în locașurile nevăzute ale Domnului, și cu care Noi îi așteptăm pe cei care Ne iubesc, pe cei mai mici ca să deschidă ei tainele celor de sus, nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă.

O, binecuvântată să fie masa de aici a sărbătorii tale și tot ce lucrăm spre mărturie acum și bucuria inimilor celor adunați sub cort în ziua ta de slavă, mama Mea!

Intrăm tainic sub cort, căci s-a întins în grădină cortul de sărbătoare și Ne așezăm în taină dimpreună cu puterile cele cerești, care au

nume date de Dumnezeu și lucrări împărțite ca să Mă pot purta pe nori după cum este scris, o, fiilor, și să vin să împlinesc, căci scris este: *«El vine cu norii, El are norii suire și coborâre»*. Sunt la voi cu norii, vin cu norii când vin, cu cele nouă ceruri, care sunt puterile cerești, și numele lor sunt mari și se numesc: scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, arhanghelii, îngerii, heruvimii și serafimii. Toate sunt nevăzutele facerii lui Dumnezeu și sunt din vecii, sunt fără de început ca și Dumnezeu. Mai înainte de facerea cea nevăzută ele sunt, ele erau, iar cu ele era și este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Am grăit apoi cu Tatăl să facem văzutele, ca apoi să-l facem pe om și ca să aibă omul ce să vadă. Am făcut cerul și pământul, așa cum este scris cum le-am făcut, și l-am făcut apoi pe om și a văzut el facerea cea văzută și nu știa el tainele lui Dumnezeu și ale facerii lui Dumnezeu, iar dacă Domnul i-a dăruit lui facerea aceasta, omul s-a semețit până deasupra Făcătorului său, Căruia I se cuvenea recunoștință din partea omului.

O, fiilor, tot așa a fost apoi tot omul între pământ și cer, tot la fel s-a semețit, și nicidecum n-a tresărit față în față cu această minune: cerul și pământul, cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, și care sunt tot ale lui Dumnezeu și ca să-L recunoască omul pe Făcătorul lor apoi.

Toate văzutele facerii le-a zidit Dumnezeu pentru om ca să-l am al Meu pe el și ca să stau la cârma vieții lui, a pașilor lui, a simțirii lui, a iubirii lui. O, M-a părăsit de tot omul, el și femeia sa, zidită și ea de Dumnezeu. Sunt peste șapte mii de ani de atunci, de când Mă doare neiubirea omului și a urmașilor lui până azi. O, iată de ce trebuie să intre omul la făcut! Omul s-a semețit, s-a stricat, a căzut, a murit, și trebuie făcut din nou, din cer lucrat, și să fie el apoi din nou cu Dumnezeu.

O, omule, tu nu înțelegi cine ești, de ce ești, de unde ești. Tu ești făcut de Dumnezeu, ești facerea lui Dumnezeu. O, n-ai ascultat de Făcătorul tău și te-ai ales cu duhul trufiei împotriva lui Dumnezeu.

O, fiilor adunați la masa Mea de cuvânt, nu știe omul cum să se poarte înaintea Făcătorului său. El nu mai stă legat cu Dumnezeu și stă liber de Mine și-și face voile lui, și iată, nerecunoștința și nesupunerea și neascultarea l-au scos de la Mine. Am martori veșnici puterile cerești, cerurile lui Dumnezeu, facerea cea nevăzută a Domnului. Omul și-a părăsit Tatăl, și-a părăsit Făcătorul și și-a luat libertatea, și așa umblă înaintea puterilor cerești, cu care Eu, Domnul, Mă port între cer și pământ.

Iată, omule, din pricina lepădării tale de Dumnezeu Făcătorul tu n-ai avut parte să știi și să vezi cerurile Domnului. Nici măcar nu vrei să-ți repari greșeala pentru care a căzut ceata cea dintâi a îngerilor care te slujeau, ceata lui Lucifer, din care s-a înființat apoi satana, potrivnicul lui Dumnezeu, și din zece cete au rămas nouă, și tu nu te temi de Dumnezeu și faci pe mai departe despărțire între tine și El, iar nevăzutele mărturisesc aceasta.

Omul de pe pământ nu a avut parte să vadă și să știe despre nevăzutele lui Dumnezeu, nebiruite acestea și pline de slava care nu se suie la mintea omului trecător. Iată taină deslușită de Dumnezeu, căci până să fie cerul și pământul și toată facerea cea văzută a Domnului, erau nevăzutele, erau cerurile, erau locașurile cele tainice, și iată de ce omul nu vede pe Dumnezeu. O, cum să-L vadă dacă locașurile Lui sunt nevăzutele Lui, sunt cerurile cu care Se poartă, și nu se poate omul ascunde sau fugi de la fața Lui? La tot pasul ești văzut, omule. Zadarnic crezi că te poți ascunde. Ori de câte ori a vorbit Dumnezeu cu omul ca să-Și lase cuvântul pe pământ, El a stat în nor, așa cum a stat pe calea lui Israel în vremea mersului lui prin pustie spre Canaan.

Sunt în mijlocul puterilor cerești între cer și pământ și sunt aproape în toată vremea și nimeni nu se poate piti de Dumnezeu, de locașurile slavei Lui, de puterile care slujesc pe Domnul de-a pururi, iar tu, omule, unde crezi că poți să te ascunzi? Eu sunt peste tot în toată clipa și de aceea te rog, lasă-te mic și stai sub scutul Meu și nu-ți mai fă voia pe furiș, că n-ai unde să te ascunzi de locașurile nevăzute ale lui Dumnezeu. O, nu te mai ascunde! Când am zidit văzutele am zidit mai întâi lumina lui Dum-

nezeu, și așa să înveți să fii și să lucrezi, căci lumina își are lucrarea ei din veci și până în veci, omule nerecunoscător Făcătorului cerului și al pământului și al tău apoi.

Iar voi, slujitori ai bisericii, am rugămintea să vă aplecați și să auziți pe Cel nevăzut, înconjurat de puterile cerești. Din nor tainic grăiesc vouă: Opriți-vă să săvârșiți asupra capetelor

voastre răul care dați să-l puneți la cale ca să vă vindeți cu turmă cu tot, cu neam cu tot lupilor flămânzi de carne și de păcat și de lepădare de credință. Frica de Dumnezeu este frica de pedeapsă. Ieșiți cât mai e timp de sub acest turn Babel, ieșiți din amestecătură, ca să nu vă prindă sub el prăbușirea acestui turn semeț! Lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu se desfășoară cu repeziciune. Vedeți să nu se prăbușească și peste voi!

Nu mai este o singură masă de cină ca la începutul bisericii Mele, din care s-a tot desprins bucată cu bucată până azi, iar acum turnul Babel dă să-i pună capăt. Mulți se vor ridica din aceste dărâmături și vor intra în taina lui Dumnezeu cu lucrarea lor, iar pe voi, cei potrivnici, vă îndemn: să se împlinească peste voi străpungerea inimii prin cuvântul Meu și să vă opriți de la această fărădelege, căci de o mie de ani tot lucrează omul lui antichrist dărâmarea bisericii. O, n-a fost de ajuns, oare, dărâmarea câtă s-a lucrat până acum? Vreți să-i dați drept lui antichrist să-și pună pecetea lui peste voi? O, de ce, fiilor? Cu lacrimile tuturor celor din cer vă întreb: de ce dați să vindeți taina și casa lui Dumnezeu? De ce vă dați vânduți celor ce au ieșit acum o mie de ani din rânduiala părinților cei sfinți? Vă dați și voi acum cu ei? O, de ce dați să deschideți și să intre urâciunea pustiirii peste taina și biserica lui Hristos? Întreit vă voi cere acest răspuns, față în față cu Mine, Cel nevăzut din pricina cerurilor care Mă acoperă. Mi-am pus la prăsit un sâmburel, un popor păstrat aparte și stau cu glasul Meu deasupra lui ca atunci când grăiam lui Moise ca să spună el poporului său cuvântul trimis de Mine. O, de cine vă este teamă? Oare n-ar fi să vă temeți de Dumnezeu, și nu de oamenii cei atât de pierduți de pe calea vieții?

O, turmă pribeagă, păstorii tăi se dau cu lupii care culcă jos turma și o supun sub talpa lui antichrist, păstorul lupilor, care trage la el păstori ai turmei creștine. Treziți-vă, voi, creștini ai turmei Mele! Nu mai e de dormit. Vă iau prin somn, pe neașteptate vă iau lupii de sub mâna lui Dumnezeu. Privegheați și iar privegheați prin unire și credință sfântă, că Eu, Domnul, vă sprijin dacă stăruiți spre Mine pentru ajutor, că iată, păstorii din biserici fac numai ce vor ei, ei, și lupii pândași ca să-Mi culce munca la pământ.

Să se oprească trădarea! Să se depărteze laba lupească din calea bisericii lui Hristos, cea din strămoși moștenită până azi pe vatra neamului român! Să se înfricoșeze trădătorii și vânză-

torii și să se depărteze puterea minciunii și cei ce o lucrează pe ea! România creștin-ortodoxă să fie pildă de biserică apostolică și să rămână ea așa! Amin.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, e vremea lepădării de credință. Treceți din trup în duh ca să știți de la Duhul lucrarea cea sfântă a bisericii care rămâne! Bucurați-vă și veseliți-vă ca unii care aveți pe Dumnezeu în voi și cu voi! Fața posomorâtă nu este pentru creștini, ci pentru cei fricoși și ascunși în ei înșiși, căci aceștia se tem și se tulbură, dar scris este că frica stă alături cu pedeapsa, și asta le este soarta celor fricoși și încruntați. Este scris în Scripturi semnul binelui și semnul răului. Când faci bine fața îți este senină și veselă, dar când faci răul bate la ușă păcatul, dar tu biruiește-l. Iată, fața posomorâtă ascunde sub ea păcat și frică, și vine frica din pricina păcatului. Așadar, biruiți răul, fiilor, și nu-l lucrați, și nu-l adăpostiți în voi, și veți fi curați și veseli și veți arăta că Domnul are stat în voi și că arătați bucuria aceasta în lături, căci fața posomorâtă nu este pentru creștini.

Și încă, mama Mea Fecioara în ziua ei de serbare așează ea peste voi cuvântul ei, și iată, mama Mea, cu bucurie să-i dăruiești pe ei, căci ești cu Mine în locașurile cerești și ai grijă de țara Mea, de România Mea, și mai ales de poporul cuvântului Meu, mamă.

—— *Mă-a așezat Fiul meu Iisus să vă grăiesc vouă în ziua mea de praznic sfânt. Vă prind în brațe și iată ce vă îndemn pe voi, fii și fiice ai slavei Cuvântului Hristos:*

Iubiți și iar iubiți și îndrăgiți haina de creștin, haină fără plăceri pământești. Haina de creștin vă aduce slavă, vă ferește de ispite, de fiii lumii și se apleacă ei înaintea voastră dacă cinstiți și iubiți haina de creștin. Ea vă arată pe voi ai Cui sunteți și pe Cine iubiți și cinstiți și mărturisiți lor. Dacă vă este rușine așa, dacă dați să vă faceți singuri socoteala pentru felul cum vă îmbrăcați și cum vă purtați la arătare, iată, se ivesc semnele de răceală de Dumnezeu pic cu pic, și pe neașteptate puteți pierde calea și paza cea de sus pentru voi. Unii din voi dau să semene cu fiii lumii în multe: în purtare, în îmbrăcăminte, în obiceiuri ca ale lumii, în pierderea vremii mântuirii, în necumințenie, în lipsă de smerenie și de sfială sfântă, iar Domnul vă părăsește și nu mai este pentru voi dacă voi nu sunteți pentru El cu tot dragul inimii și al purtării. Dacă voi vă stingeți iubirea și credincioșia, și mai ales frica de Dumnezeu, frica de pedeapsă, o, nu mai poate Domnul să vă vegheze ca să nu cădeți în dureri fel de fel.

Este și port creștinesc, este și port călugăresc, iar portul creștinesc este luat acum de lume ca modă nouă, și seamănă lumea cu creștinii și creștinii cu lumea, seamănă după port, iar Domnul v-a învățat pe voi să vă călugăriți viața, dar și după port, așa după cum eu m-am purtat ca mamă a lui Dumnezeu, și așa cum a învățat Domnul pe poporul cuvântului Său să se poarte și să se arate lumii ca fii ai lui Dumnezeu, și vă îndemn să cereți deslușire pentru aceasta ce vă spun, căci voi trebuie să arătați că sunteți creștini după port și că iubiți smerenia și pe Domnul, o, fiilor.

Și iarăși un îndemn vă dau: Curățiți-vă tot timpul sufletul de cele care nu sunt de la Dumnezeu, căci ca să fii creștin trebuie curățire tot timpul, trebuie iertarea păcatelor și trebuie sârguință multă pentru pregătirea vieții veșnice și sprijin mult pentru această pregătire. Mereu spunea Domnul poporului Său de azi: «Treceți din trup în duh!». *Iată, lăsați-vă trupul mai deoparte de cele trebuincioase lui, o, că prea multă vreme îi dați trupului, și vă pierdeți cu el aproape toată vremea cea pentru viața cea de sus! Strângeți-vă sus, ca să nu plângeți depărtați de slava cea de sus a Domnului atunci! Cu multă sfială mă aplec și vă îndemn, căci voi sunteți copiii lui Hristos, Fiul meu, și aveți slavă multă peste voi pentru aceasta. Așadar, să luăm bucurie unii de la alții, să luăm puteri sfinte, iar azi veseliți-vă, că iată, Domnul e cu voi cu cele nouă ceruri ale nevăzutelor Lui, pe care El le va tot deslușì spre rușinea celor necredincioși, iar vouă vă vor fi descoperite tot mai mult, și slavă Fiului meu Care vă iubește și vă crește fiindcă sunteți ai Lui!*

Iar Tu, Fiule Iisus, așează-Ți cuvântul Tău acum și dă-le putere de împlinire, căci azi

a lucrat duhul învățăturii pentru sfinți, și tot mai deslușit vei grăi lor pe cele ale slavei nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, și slava Ta cu ei va străluci în taină până va veni la vedere slava Ta cu ei, și slava lor cu Tine și lângă Tine, o, Fiule scump.

—— Trebuie cu grabă, mama Mea, să lucrăm, căci întunericul lumii tot cu grabă se întinde, dar Eu sunt cu ei în lume și sunt lumina lumii și am cuvântul cu care Mă port și prin care pot.

Și acum vă spun vouă, celor adunați sub cort: Pace vouă! Împlinirea cuvântului Meu să vă fie vouă lucrarea cea de zi cu zi, dar nu vă fie rușine cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, voi străluci cu voi, și voi veți străluci cu Mine, veți străluci curând, curând, iar această strălucire va face lumină, va face credință în mulți, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2023

Partea a doua

Îi cuprindem întru îmbrățișare și la sfârșitul zilei de serbare, mama Mea, că am privit de aproape, stând deasupra în nor, și să le dăm și acum deslușiri mai pe de-a-ntregul pentru înțelegerea tainelor cerești și pentru cum să împlinească ei cuvântul cel de sus, prin care trebuie să crească și să poată ei, mamă.

Cele nouă ceruri cu care Ne-am purtat ca să fie tot cerul cu ei aici, această taină mare și neînțeleasă de cei de pe pământ, și pe care ei au așezat-o în simbol de nori înaintea Noastră în ziua aceasta deasupra în cort, aceste ceruri Ne poartă pe Noi, o, și nu dau de ele cei ce umblă prin văzduh cu făcăturile lor cu care se trufesc peste Dumnezeu.

O, nu dă omul de Dumnezeu și de locașurile lui Dumnezeu, nu este cu putință aceasta, căci Duhul le acoperă, și nu se pot vedea cele nestricăcioase, căci fac parte din cele veșnice, iar tu, creștine fiule, măcar tu pune-ți credința în mâna lui Dumnezeu ca să toarne Domnul peste tine harul și să vezi cu ochiul credinței locașurile cerești și să le dorești pentru tine când vei ajunge la Dumnezeu, că iată, omul crede și face apoi și-și vede făcătura pe care o face, dar cu nici un chip nu va ajunge omul să pătrundă tainele nevăzutelor lui Dumnezeu, și iată, credința în facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu, aceea este credința pe care Eu, Domnul, o aștept de pe pământ, că pe pământ s-a stricat toată mintea în toate timpurile și în toți, și nu e bine să luați de pe pământ minciunile îndrugate de cei trufași și rătăcitori de oameni, ci e bine din cer să iei dacă a venit cerul la tine, fiule creștin.

O, e de râs mintea celor ce au dat în toate vremurile să spună că pământul se învârte și că soarele stă. O, cum să fie așa, omule care-ți bagi nasul fără de rușine în tainele facerii lui Dumnezeu și dai să rătăcești de la Dumnezeu pe oameni? Nu uita, o, nu uita că la început a făcut Dumnezeu cerul și pământul și că soarele a fost făcut pentru pământ, nu pământul pentru soare, iar soarele este slugă din partea lui Dumnezeu pentru pământ și se bucură ca un uriaș alergând de la marginea cerului până la oprirea lui la marginea cerului, unde își știe apusul zi de zi, precum este scris, și tot la fel și luna, și au nume date de Dumnezeu. Luminătorul zilei și luminătorul nopții se numesc acești doi slujitori și au legi puse să le urmeze pentru pământ și pentru cei de pe pământ, iar tu, om trufaș, ce cauți să te bagi în tainele facerii lui Dumnezeu? Ești vinovat foarte și sunt vinovați și cei ce iau din rătăcirea minții tale, care nu are din cer, ci din iad, din duhul trufiei cu care satana, potrivnicul lui Dumnezeu, hrănește omul ca să-i slujească lui apoi și să-l smulgă dinaintea lui Dumnezeu ca un potrivnic ce este, dar Eu, Domnul, îl dau de gol pe satana și risipesc planurile lui și întunericul lui cel mult, căci lumină nu este întru lucrarea lui, ci numai întuneric, numai minciună, că iată, vine Domnul și spune că soarele a fost făcut pentru pământ, nu pământul pentru soare, căci pământul este locul peste care Dumnezeu lucrează cu toate slugile Lui, și omul este cel pentru care Domnul le-a zidit pe toate cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, căci mai întâi le-a zidit, și numai apoi l-a zidit pe om ca să le vadă, să aibă cine să le vadă dacă Domnul le-a zidit. Iar cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu

rămân taină ca și Făcătorul lor și sunt păstrate pentru cei care aleg viața cea veșnică lângă Dumnezeu prin viața lor trăită pe pământ ca în cer, precum este scris pentru fiii lui Dumnezeu, pentru cei ce fac voia lui Dumnezeu în toată viața lor pe pământ, și va veni la ei pe pământ împlinirea făgăduinței prin Scripturi lăsată, va veni țara Noului Ierusalim, va veni de la Dumnezeu pe pământ cu toate cele tăinuite acum ale facerii nevăzute a Domnului, și care nu au sfârșit, ci veșnicie au, și mult voi tot grăi de acum despre locașurile cerești, despre țara veșniciei, despre cele văzute în parte prin vreme de către cei care au fost aleși să vadă un crâmpei al locașurilor cerești, al slavei Domnului, iar acum Eu, Domnul, lucrez pe pământ și-Mi zidesc un popor după voia Mea, numai să vrea el cu voile Mele peste toate clipele vieții lui.

Iată, fiilor ai cuvântului Meu de peste voi, iată de ce vi se cere vouă să vă purtați între oameni ca fii ai lui Dumnezeu după port și după purtare, după credință și după viață, și aceasta pentru îngeri, fiilor, iar mama Mea v-a povățuit acum să aveți grijă mare și mereu pentru hăinuța voastră de creștin, care vă aduce vouă slava lui Dumnezeu și ferirea de ispite și neasemănarea cu fiii lumii, că numai portul călugăresc vă poate deosebi de creștinii amestecați în lume cu port creștinesc, și care pot fi și dintre cei de alte credințe față de credința ortodoxă. Haina călugărească înseamnă smerenie, e semnul smereniei voastre, e mai mult decât haina de creștin. Ea îmbracă în duhul cuviosiei pe cei care o iubesc și o aleg, iar despre această taină voi fi deslușitor, vă voi ajuta pe voi să nu luați din mintea voastră îndemn cum să vă alegeți mersul vieții și portul și purtarea, că mersul vieții voastre e după cuvântul Meu dacă voi rămâneți întru iubirea Mea așa cum este rugămintea Mea pentru voi.

O, învățați și iar învățați taina hăinuței sfinte, fiilor, că pentru voi Eu vă învăț atâtea lucruri sfinte și voiesc să vă am și să vă lucrez veșnicia, fiilor. Am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și Îmi spune ea să vă amintesc iar și iar să nu vă vadă pe voi fiii lumii că nu împliniți cuvântul cu care Eu stau atât de mult la cârma pașilor voștri cu Dumnezeu, căci dacă lumea se uită în cuvânt și te vede pe tine, creștine, că nu împlinești, Mă face lumea pe Mine înșelător, și nimeni nu mai face pași spre salvarea cea de la Dumnezeu.

O, creștine al cuvântului Meu care te naște de sus, o, să-ți vorbească Domnul ție de aproape și încă să nu dai să împlinești, să-L asculți și să-L iubești prin ascultare?

Voi, fiilor, nu sunteți slugi ca să nu știți ale Mele, ci prietenii lui Dumnezeu sunteți, căci toate câte El lucrează vă spune vouă, vă spune ceea ce nu poate spune și la slugi. Așadar, sub duhul ascultării sfinte să rămâneți și să fiți lucrând, iar Eu, Domnul, v-am îmbrățișat în cuvânt și la capătul zilei de serbare dimpreună cu mama Mea Fecioara, că am văzut că trebuie să fac aceasta pentru mai mulți care dau să înțeleagă mai anevoios cuvântul cel ceresc.

Și acum, fiilor, aștept să pot iar să vă grăiesc și să vă am în paza cea de sus pe voi și să vă povățuiesc pas cu pas, ca să vă fac părtași locașurilor cerești, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fiu cu voi, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

15-16/28-29 august 2023